

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci navrhovateľky: **G.**, nar. X., štátna príslušnosť: Ukrajina, trvale bytom R., zastúpená JUDr. Z., Liga za ľudské práva, Hurbanovo námestie 5, Bratislava, proti odporcovi: **Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava**, Hrobákova 44, Bratislava o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu č. PPZ-HCP-BA6-AV-97-7/2011-Tvo zo dňa 8.4.2011, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 44Sp/41/2011-27 zo dňa 2. júna 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 44Sp/41/2011-27 zo dňa 2. júna 2011 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave napadnutým uznesením opravný prostriedok navrhovateľky doručený krajskému súdu dňa 27.4.2011 proti rozhodnutiu odporcu PPZ-HCP-BA6-AV-97-7/2011-Tvo zo dňa 8.4.2011, ktorým bola navrhovateľka zaistená dňom 8.4.2011 o 4.00 hod. a bola umiestnená v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov M., odmietol podľa § 250p OSP, nakoľko predmetom prieskumného konania podľa tretej hlavy OSP môžu byť len neprávoplatné rozhodnutia správneho orgánu a rozhodnutie, ktoré napadla navrhovateľka nadobudlo právoplatnosť dňa 8.4.2011 potom, ako sa navrhovateľka vzdala odvolania proti uvedenému rozhodnutiu odporcu.

Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka prostredníctvom svojho zástupcu včas odvolanie, z dôvodu, že s predmetným uznesením krajského súdu nesúhlasí a považuje ho za nesprávne z dôvodu podľa § 221 písm. f/ OSP.

Podľa navrhovateľky tým, že súd odmietol jej opravný prostriedok, jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Už v opravnom prostriedku namietala, že v dôsledku postupu odporcu sa neplatne vzdala práva na podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu odporcu, pretože nerozumela podstate úkonu, ktorý urobila. Jeho význam a právne následky jej neboli zo strany odporcu vysvetlené, a preto išlo o neplatný právny úkon. Zápisnica o vzdaní sa práva na odvolanie proti rozhodnutiu o zaistení neobsahuje žiadne relevantné poučenie o význame a právnych následkoch vzdania sa práva na podanie odvolania. Aj záznam, ktorý je súčasťou zápisnice a ktorý má byť prepisom vôle navrhovateľky vyjadrenej pred odporcom vzdať sa odvolania, je spísaný spôsobom, ktorý vzbudzuje pochybnosti o tom, či by 46 ročná navrhovateľka z Ukrajiny, bez zodpovedajúceho vzdelania, bola schopná prejaviť svoju vôľu takýmto právnym a formálnym spôsobom. Ak by odporca postupoval zákonným spôsobom, a ak by riadne navrhovateľku poučil, je nepravdepodobné, že by sa vzdala práva podať odvolanie. Do úvahy je potrebné podľa navrhovateľky vziať aj jej duševné rozpoloženie a situáciu. V deň, kedy došlo k spísaniu predmetnej zápisnice bola náhle predvedená na oddelenie cudzineckej polície s ďalšími občanmi Ukrajiny, bol jej zrušený pobyt a vydané rozhodnutie o administratívnom vyhostení a následne aj rozhodnutie o zaistení. Ide o 46 ročnú ženu, ktorá dovtedy nemala vedomosť o tom, že by svojím konaním porušila právne predpisy Slovenskej republiky. Táto situácia spolu s tlmočením do ruského jazyka, ktorý nie je jej materinským jazykom, v nej vyvolali stres a také duševné rozpoloženie ktoré znížilo jej schopnosť porozumieť významu právneho úkonu, ktorý urobila. Pochybnosti vyvoláva aj to, že všetky osoby zo skupiny 16 občanov Ukrajiny sa hromadne vzdali práva na podanie opravného prostriedku. Opravný prostriedok by mal byť podľa navrhovateľky pripustený, pričom dôvody prípustnosti prezentovala navrhovateľka aj v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu, krajský súd sa k nim ale nevyjadril. Navrhovateľka ďalej poukázala na rozdielny postup krajského súdu v prípade inej cudzinky z tej istej skupiny.

Navrhovateľka žiadala, aby bolo napadnuté uznesenie krajského súdu zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a zároveň žiadala o urýchlené rozhodnutie v zmysle článku 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

K odvolaniu sa odporca vyjadril tak, že navrhovateľka je právne spôsobilá a môže vo vlastnom mene nadobúdať, meniť alebo rušiť oprávnenia a brať na seba povinnosti, čiže zakladať, meniť alebo rušiť právne vzťahy. Navrhovateľka sa dobrovoľne vzdala práva na podanie odvolania, čo bol prejav jej vôle ako oprávnenej osoby, voči správnomu orgánu urobený v zákonom predpísanej forme. Neznalosť zákona ju neospravedlňuje. S príslušníkmi Ukrajiny nebolo konané hromadne, ako to naznačila navrhovateľka. Každý predvedený cudzinec bol individuálne, za prítomnosti tlmočníka poučený o právach a povinnostiach účastníka konania. Nie všetci sa vzdali práva na podanie odvolania. Podľa odporcu krajský súd, ako aj on sám dôsledne preskúmali skutkový stav veci ako aj zaslaný spisový materiál a pri svojom rozhodovaní sa opierali o dôkazy a preskúmali aj efektívnosť a účelnosť zaistenia. Účel bol naplnený fyzickým vyhostením navrhovateľky z územia SR a aj prípadné zrušenie napadnutého, už vykonaného rozhodnutia, možno chápať len ako právny akt nemajúci žiadny vplyv na postavenie navrhovateľky. Odporca navrhoval, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z) dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Podľa § 250l ods. 1 OSP podľa ustanovenia tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250p OSP ak je návrh podaný oneskorene alebo ho podá ten, kto naň nie je oprávnený, alebo ak sa napadá rozhodnutie, ktoré preskúmaniu nepodlieha, alebo ak navrhovateľ neodstránil vady, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému

vybaveniu návrhu, súd uznesením opravný prostriedok odmietne. Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Odvolací súd z administratívneho spisu zistil, že navrhovateľka sa po prevzatí napadnutého rozhodnutia vzdala práva na odvolanie proti rozhodnutiu č. PPZ-HCP-BA6-AV-97-7/2011-Tvo o zaistení zo dňa 8.4.2011 vydaného Oddelením cudzineckej polície PZ Bratislava v zápisnici o vyjadrení účastníka konania spísanej 8.4.2011, čo potvrdila svojím podpisom. Na otázku či rozumie prekladu tlmočníka Bc. Ing. J. zo slovenského do ruského jazyka a naopak uviedla, že áno plne rozumie prekladu tlmočníka a nežiada iného tlmočníka. V závere zápisnice uviedla, že všetko čo vypovedala je pravda, nič vedome nezamlčala a počas výpovede nebol na ňu zo strany policajtov kladený žiadny fyzický ani psychický nátlak, vypovedala dobrovoľne, s obsahom zápisnice súhlasí a zmenu ani doplnenie nežiada.

Procesný úkon, ktorým sa navrhovateľka vzdala možnosti podať odvolanie, je úkonom neodvolateľným. Vzdanie sa odvolania má preto za následok, že účastník nemôže neskôr odvolanie podať.

Odvolací súd zistil, že námietky navrhovateľky uvedené v odvolaní neboli spôsobilé spochybníť správnosť napadnutého rozhodnutia a krajský súd správne odmietol opravný prostriedok navrhovateľky. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 OSP).

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP a v odvolacom konaní neúspešnej navrhovateľke právo na ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. augusta 2011

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová